

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวาน อย่าได้ลืมพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ลูกเสมอ ผู้ที่สอนลูกทุกวันและให้สมบัติที่มีค่าของความรู้แก่ลูก ฝ่าแค้นทำตามศรัทธาอยู่เสมอ
- คำถาม:** อะไรคือเวทมนตร์ของพ่อ ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถกระทำได้?
- คำตอบ:** การเปลี่ยนป่าของหนามนี้ให้กลายเป็นสวนดอกไม้ที่สวยงามและการทำให้มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เป็นเทพที่บริสุทธิ์คือเวทมนตร์ของพ่อไม่ใช่ของมนุษย์ใด พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือนักสังคมนาคราชที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และทำให้ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์
- เพลง:** อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเยาว์ของลูก!

โอม ซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงที่มีการร้องให้แก่ลูกๆ แล้ว ลูกคือลูกๆ ที่อ่อนหวานของแม่และพ่อ พ่อบอกลูกๆ ที่อ่อนหวานว่า: หลังจากพูดว่า “มามา บาบา” อย่าได้ลืมมามาและبابาในวันพรุ่งนี้ หากลูกลืมพวกเขา ลูกจะสูญเสียมรดกของลูก อย่างไรก็ตามลูกๆ ก็ลืมสิ่งนี้ถึงแม้ว่าพวกเขาได้ยินبابาพูดเช่นนั้น กระนั้นก็ตามพ่อชี้หนทางที่ง่ายดายแก่ลูก ท่านไม่ได้ทำให้ลูกทิ้งบ้านหรือหนทางครอบครัว พ่อพูดว่า: ไม่ว่าลูกเป็นผู้ครองเรือนหรือถึงแม้ว่าลูกเป็นคนโสดก็เพียงแต่ทำความเข้าใจพยายามในการทำตามศรัทธา อย่าได้มีวันลืมพ่อเช่นนั้น พ่อพรับพบว่าลูกๆบางคนพูดว่า “มามาและبابา” และไม่แม้กระทั่งเขียนข่าวของเขให้กับبابา ลูกประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองสวรรค์จากพ่อแต่แล้วลูกก็ลืมท่าน ในขณะที่ลูกเขียนจดหมายถึงพ่อผู้ทำให้สมบัติของนรกแก่ลูกด้วยความสุขอย่างยิ่ง หากไม่ได้รับจดหมาย พ่อแม่ก็จะกังวลและคิดว่าบางทีลูกนั้นล้มป่วย ดังนั้นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคิดด้วยเช่นกันว่า: พ่อไม่รู้ว่าสภาพของลูกๆเป็นเช่นไร ท่านรอคอยจดหมายของพวกเขา ลูกๆทางโลกแม้กระทั่งเป็นเหตุของความทุกข์แต่กระนั้นความผูกพันยึดมั่นยังไม่ถูกขจัดออกไปจากพวกเขา ที่นี้มองดูความอัศจรรย์ของผู้เดียวที่ลูกเรียกว่าแม่และพ่อผู้ที่กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก! ในความเป็นจริงลูกๆทั้งหมดจะได้ยินท่านผ่านมูร์ลี พ่อรู้ว่าลูกๆมากเพียงไรที่มีค่าและมากเพียงไรที่ไม่มีค่า ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกๆทำ ถึงแม้กระทั่งหลังจากพูดว่า “มามา บาบา” พวกเขาก็ก้าวออกไป เพลงได้ร้องด้วยเช่นกัน: เหตุใดลูกจึงลืมพ่อเช่นนั้น? ลูกควรจะเขียนจดหมายถึงพ่อเช่นนั้นทุกวัน พ่อให้สมบัติที่มีค่าแก่ลูกทุกวัน ท่านสอนลูกทุกวัน ท่านให้ความรักแก่ลูกด้วย ท่านคือพ่อ ครูและสัทกูรู ท่านเป็นทั้งสาม ลูกๆเขียนจดหมายถึงพ่อทางโลก พวกเขาแม้กระทั่งจดจำกูรูของเขา อย่างไรก็ตามลูกลืมพ่อผู้ที่ทำให้ความสุขแก่ลูกเสมอและทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ลูกไม่แม้กระทั่งเขียนจดหมายถึงท่าน พ่อวิตกกังวลเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น: มายาได้ฆ่าลูกหรือสลักลูกเข้าไปสู่กิเลสไหม? บาบาจะเตือนลูกๆผ่านมูร์ลี ท่านจะแนะนำลูก: ฝ่าแค้นปกป้องตนเองในวิธีนี้ ผู้เดียวนี้คือลูกคนโตที่สุดของพ่อและกำลังก้าวล้ำหน้าทุกคนอื่น ผู้นี้มีประสบการณ์ทุกรูปแบบของพายุ ท่านเรียกได้ว่าเป็นมหาวิระ หนุมาน เป็นเพราะผู้ที่เต็มไปด้วยพลังยืนอยู่เบื้องหน้ามายาจะกลับมามีพลังและต่อสู้กับผู้นั้นก่อนด้วย บาบาพูดว่า: ไม่ว่าพายุใดก็ตามที่ลูกมีประสบการณ์ พ่อมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านั้นก่อน บาบาแม้กระทั่งแบ่งปันประสบการณ์ของท่านในสิ่งนี้ ลูกจะพูดว่า: บาบาท่านมีประสบการณ์ของพายุด้วยหรือ? ท่านนั้นแก่ชรา บาบาพูดว่า: ทุกสิ่งนั้นเกิดขึ้นกับพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อจะสามารถเตือนลูกได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามลูกๆ ไม่ได้บอกبابา พวกเขาสำคัญในพายุและตายและทำลายสถานภาพของตน เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: ฝ่าแค้นเตือนกันและกัน อย่างน้อยที่สุดเขียนจดหมายถึงبابา! เตือนกันและกันในทุกประเด็น มายานั้นฉลาดอย่างยิ่ง เธอขกลูก ลูกๆคือนักสังคมนาคราชที่แท้จริงของทั้งโลก ผู้คนเหล่านั้นเป็นนักสังคมนาคราชที่มีขีดจำกัดผู้ที่ทำงานรับใช้ที่มีขีดจำกัด พ่อคือนักสังคมนาคราชของทั้งโลก ขึ้นอยู่กับพ่อที่จะทำให้ทั้งโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ลูกเรียกหาพ่อ ลูกเรียกพ่อว่า “พ่อ” แต่แล้วลูกๆ ก็ลืมท่าน! เพลงนี้ได้มีการแต่งขึ้นโดยใครบางคนผู้ที่ได้รับสัญญาเป็นพิเศษ เช่นที่ได้มีการสร้างคัมภีร์ที่ดีมากบางเล่มที่ผู้คนเหล่านั้นเก็บไว้กับตนเอง ที่นี้ไม่มีคัมภีร์หรือรูปภาพ ฯลฯ รูปภาพเหล่านี้ลูกทำขึ้นโดยพวกเรา รูปภาพอื่นๆ เหล่านั้นทำให้สติปัญญาของลูกพัฒนาความสงสัย ในขณะที่รูปภาพเหล่านี้ทำให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธา โลกไม่รู้วาระใดเคยเป็นสวรรค์ พวกเขามีความนับถือต่อบารัตอย่างมากมาย เป็นที่นี้ที่ชีพบบาบามา ลูกเรียกชีว่า “بابา” แต่แล้วก็มีบราห์มาبابา ลูกจะไม่เรียกชีว่า “بابา” ลูกๆ รู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนในโลกพูดว่า: โอผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เรานั้นไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นมาและชำระพวกเราเถิด! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้วาท่านจะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ได้อย่างไร หรือท่านจะนำพวกเขาไปที่ใด พวกเขาฝ่าแค้นพูดเหมือนกับนกแก้วโดยไม่เข้าใจความหมายในสิ่งที่พวกเขาพูด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดแต่กระนั้นพวกเขาก็เรียกท่านว่าพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พ่อหมายถึงทรัพย์สมบัติ ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกได้

ว่าเป็นพ่อ ไม่ใช่ทั้งวิญญูและช่างก่าจะสามารถเรียกว่าพ่อ ดังนั้นจะสามารถมีใครเรียกเช่นนั้นได้อย่างไร? ทุกคนเข้าใจว่าเป็นผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนที่เป็นพระเจ้าที่เป็นพ่อ ดวงวิญญูณเข้ามาในร่างนี้แล้วเรียกหา: โอพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญูณ ลูกพูดกับพ่อ: บาบามาทำให้พวกเราบิสิฐุทธิและพาเราไปสู่โลกที่บิสิฐุทธิ ชีพบาบาเข้ามาในบาร์ตเพื่อสร้างหนทางครอบครัวที่บิสิฐุทธิ พ่อพูดว่า: ลูกผู้ที่เคยเป็นของหนทางครอบครัว นั้นเคยบิสิฐุทธิ ลูกมีความปรารถนาที่จะกลับมามีบิสิฐุทธิ ลูกกำลังจดจำสวรรค์ เมื่อลูกพูดถึงดินแดนสีขาวดีลูกจดจำลักษณะ ลูกไม่ได้คิดลูกควรจะทำจดจำจักรพรรดิและจักรพรรดินีลักษณะและนารายณ์ของหนทางครอบครัว เวลาที่ผู้คนต้องการความสงบ นี่คือการของทั้งโลก ความรับผิดชอบสำหรับสิ่งนี้อยู่กับพ่อ เมื่อบาร์ตกลายเป็นนรก พ่อก็มาเพื่อให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าแล้วใครทำให้บาร์ตเป็นนรกหรือเมื่อใด พ่อพูดว่า: พ่อทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์ พ่อพาลูกไปสู่โลกที่แสนหวานและส่งลูกไปสู่อำนาจในการปกครองที่แสนหวาน ลูกควรที่จะศึกษาเล่าเรียนกับพ่อเช่นนั้นทั้งวันทั้งคืนและประกาศสิทธิในมรดกที่สมบูรณ์ของลูก ในความเป็นจริงไม่มีใครได้รับการสอนทั้งวันทั้งคืน พ่อพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนเป็นประจำทุกวันเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงในตอนเช้าและหนึ่งชั่วโมงในตอนเย็น ทุกคนมีเวลาในตอนเช้า นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที ลูกเพียงแต่ต้องจดจำบาบาและมรดก กระนั้นก็ตามลูกก็ลืมท่านและลูกพูดว่า: บาบา ลูกจะสามารถทำอะไรได้? การจดจำระลึกถึงนั้นง่ายตายอย่างยิ่ง ความรู้ของวงจรโลกก็ง่ายตายอย่างยิ่งเช่นกัน นี่คือการของดวงวิญญูณบาป ลูกต้องไปสู่โลกของดวงวิญญูณบุญ จดจำชีพบาบา นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างยิ่งด้วยเช่นกันสำหรับผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัว อย่างแน่นอนที่พ่อจดจำลูกๆ: พ่อไม่ได้รับจดหมายจากผู้นั้นผู้นี้ อะไรเกิดขึ้นกับเขา? และเมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าท่าน ท่านถาม: ลูกไม่ได้ทำอะไรอย่างสันติ ไร้ไหม? ลูกไม่ได้มีความรักมากเช่นนั้นต่อพ่อและความรักของลูกลูกถึงไปหาผู้ที่หารายได้ไม่กี่สตางค์เท่านั้น ลูกควรจะให้ข่าวของลูกแก่บาบาและบอกท่านว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่และมีความสุขและลูกกำลังเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้อื่น บาบาส่งความรักและการจดจำระลึกถึงผ่านมุสลิทุกวัน อย่างไรก็ตามท่านไม่สามารถเขียนชื่อของแต่ละคน ดังนั้นลูกๆ ควรจะให้ข่าวของลูกด้วย ในเวลานี้ใบหน้าของทุกคนในโลกสกปรก บาบามาและทำให้พวกเขาสวยงาม บาบามาและเปลี่ยนใบหน้าของบาร์ต ท่านเปลี่ยนป่าของหนามให้กลายเป็นสวนดอกไม้ ท่านเป็นนักมายากล ในสวนของสวรรค์มีเพียงบาร์ต ที่นั่นลูกจะไม่สำนึกถึงว่าใครกำลังจะมาจากลูก ที่นั่นลูกรู้เพียงว่าลูกเท่านั้นเป็นนายของโลก ยุคทองเรียกว่าสวนของอัลลáh ไม่ใช่ว่าพระเจ้าสร้างป่า เป็นราวันที่สร้างสิ่งนั้น ราวันคือศัตรูเก่าแก่ที่ไม่มีใครรู้จัก บาบากล่าวว่า: ลูกเป็นลูกๆของใคร? บาบา เราเป็นลูกๆ ของบราห์มาและเป็นหลานของชีพบาบา ชีพบาบาให้มรดกแก่ลูกผ่านบราห์มา ท่านกำลังก่อตั้งสวรรค์ด้วยบราห์มา ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของบาบาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูก บาบากล่าวว่า: จดจำสิ่งนี้! อย่าได้ลืมสิ่งนี้! ลูกพูดว่า: บาบา ลูกลืมท่านช้าแล้วช้าแล้ว โอ! ดังนั้นลูกจดจำผู้ที่ทำให้ลูกเป็นชาวนรกและลูกลืมพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นชาวสวรรค์! หากลูกไม่ลืมพ่อ ลูกก็ไม่แม้กระทั่งลืมมรดกของลูก ในเวลานี้บาบาอาจอยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ มีคำกล่าวว่า: พระผู้เป็นเจ้าปรากฏในทุกหนแห่ง ท่านนั้นแฝงตัว ลูกไม่สามารถพูดว่าลูกมองเห็นท่าน ดวงวิญญูณนั้นแฝงตัวและพ่อก็แฝงตัวเช่นกัน ดวงวิญญูณเข้าไปในร่างกายแล้วพูด พ่อเองต้องการร่างกายเช่นกัน ไม่เช่นนั้นพ่อจะมาได้อย่างไร? หากพ่อเข้าไปในครรภ์ พ่อจะต้องเข้าไปในกรงขังของครรภ์ เหตุใดพ่อจึงควรเข้าไปในกรงขังของครรภ์? พ่อได้ทำอาชญากรรมใด? พระราชวังของครรภ์คงอยู่ในสวรรค์ พ่อจะทำอะไรหากพ่อเข้าไปในสวรรค์? ท่านทำให้ลูกๆ เท่านั้นกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ด้วยการนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและรับฟังบาบา ลูกทั้งหมดทำให้ตนเองสนุกสนานอย่างมากทันทีที่ลูกจากที่นี้ไปลูกก็ลืมทุกสิ่ง มีความแตกต่างมากมายระหว่างการประกาศสิทธิในอาณาจักรถึง 21 ชาติเกิดและการประกาศสิทธิในสถานภาพในบรรดาปวงประชารธรรมดา คนพื้นเมืองจะกินแต่จำปาดีหนาท่านั้น ในขณะที่ผู้ที่มั่งคั่งรับประทานอาหารที่เต็มไปด้วยคุณค่า มีความแตกต่างในสถานภาพ อย่างไรก็ตามที่นี้ทั้งสองไม่มีความสุข ในสวรรค์ทั้งหมดมีความสุข แต่สถานภาพของพวกเขาตามลำดับกันไป เราต้องทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกต้องทำตามมาม่าและบาบา ลูกกำลังได้รับศรีมัทในเวลานี้ ดังนั้นลูกต้องทำตามแม่และพ่อ แม่และพ่อต้องมีชีวิตอยู่ในรูปที่มีตัวตน ชีพบาบาไม่ต้องทำความเพียรพยายาม มาม่าและบาบาทำความเพียรพยายามและประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของพวกเขาถึง 21 ชาติเกิด และแล้วผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่ดีจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ 8 สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกควรจะเป็นหนึ่งในพวกเขา หากไม่เช่นนั้นแล้วอย่างน้อยที่สุดก็ใน 108 มีช่องว่างสำหรับ 16,108 เช่นกัน ลูกประจำของ 16,108 นั้นยาวมาก พวกเขาและหมุนลูกปิดของลูกประจำ ที่นี้ไม่มีเรื่องของการหมุนลูกปิดของลูกประจำ พ่อพูดว่า: จงทำตามพ่อ! บราห์มาที่แก่ชราศึกษาเล่าเรียนและสอบผ่านด้วยอันดับหนึ่ง มาม่าผู้ที่เฝ้าระวังได้รับอันดับหนึ่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่ทำความเพียรพยายาม? เหตุใดลูกจึงทำความผิด? ลูกไม่เขียนจดหมายถึงพ่อและลูกไม่แม้กระทั่งจดจำท่าน! ลูกทำสัญญาแต่แล้วทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกทุกสิ่งก็จบสิ้น พ่อแม้กระทั่งบอกลูกว่าเมื่อลูกออกไปข้างนอกลูกก็จะลืมทุกสิ่ง ลูกพูดว่า: บาบา เราจะไม่ลืมท่าน แต่แล้วลูกก็ลืม นี่เป็นความอัศจรรย์ การศึกษานี้ใหม่อย่างแท้จริงและไม่อยู่ในคัมภีร์ใด ไม่สามารถมีใครเข้าใจได้ เวลานี้บาบาได้ให้ตรีชฎแก่ลูกแล้วในชาติเกิดสุดท้ายนี้

بابานี้บอกลูกว่าท่านเคยศึกษากีตะ พ่อเคยกราบไหว้บูชานารายณ์ด้วย พ่อเคยวางภาพของนารายณ์ไว้บนกัณฑ์และพ่อก็ปลดปล่อยลักษมี (จากการนวดเท้านารายณ์) ลูกต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้คนในโลกอย่างมีศิลปะอย่างยิ่ง เฝ้าแต่ให้คำแนะนำของบาบาอย่างแฝงตัว: จดจำพ่อและมรดก เหล่าเทพอยู่ในสวรรค์และเหตุนี้เองภาพของลักษมีและนารายณ์จึงถูกสร้างขึ้น ภาพวาดของตรีมูรติไม่ได้ถูกใช้ในตอนแรกเพราะผู้คนไม่พอใจเมื่อพวกเขาเห็นภาพของบราห์มา อย่างไรก็ตามทุกสิ่งจะเสร็จสิ้นโดยไม่มีบราห์มาได้อย่างไร? หากบีเคไม่ได้เห็นพ่อของพวกเขา จะมีการทำสิ่งใดให้เสร็จสิ้นได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ได้มีการเขียนไว้ในกีตะ: มานมานะภาพ มาเดียจีภาพ ไม่ว่าจะเป็นการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อเท่านั้นและไม่มีใครอื่นสามารถให้มรดกของทั้งสองสิ่งนี้แก่ลูกได้ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก อย่างแน่นอนจนถึงในเวลามฤตและไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกอาจจะทำงานในระหว่างวัน แต่ในเวลามฤตตั้งแต่ตีสี่ถึงตีห้า ให้นั่งในการจดจำระลึกถึงแล้วลูกจะรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่ง บาบามาจากบ้านที่แสนหวานเพื่อสอนพวกเราลูกๆและแล้วก็จากไปอีกครั้ง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ แล้วอัลลอยจะถูกจัดตั้ง เมื่อลูกได้กลายเป็นทองแท้ลูกจะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง อะไรเล่าที่จะไม่สามารถบรรลุได้ด้วยการทำความเพียรพยายาม? กระนั้นก็ตาม พ่อพูดว่า: อย่าได้ลืมวัยเยาว์ของพระเจ้านี้ ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกก็กลับมามีบริสุทธิ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำความผิดรูปแบบใด เฝ้าแต่ตักเตือนกันและกัน เตือนกันและกันให้จดจำพ่อและเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า อย่าได้ลืมวัยเยาว์ของพระเจ้าของลูก
2. เฝ้าแต่ทำตามแม่และพ่อ อย่าได้หวาดกลัวอายุของมายา ในเวลามฤตนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อและมีประสบการณ์ของความสุข

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ และเปลี่ยนแปลงทัศนคติของลูก ด้วยการถือสัตย์ปฏิบัติที่มุ่งมั่น
พื้นฐานของการกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือการถือสัตย์ปฏิบัติของความบริสุทธิ์ การถือสัตย์ปฏิบัติที่มุ่งมั่นหมายถึงการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของลูก การถือสัตย์ปฏิบัติที่มุ่งมั่นเปลี่ยนทัศนคติของลูก ความหมายของการถือสัตย์ปฏิบัติคือการมีความคิดและทำตามข้อควรระมัดระวังในทางร่างกาย ลูกทั้งหมดได้ถือสัตย์ปฏิบัติของความบริสุทธิ์ที่จะทำให้ทัศนคติของลูกสูงส่ง เป็นด้วยการมีทัศนคติของการเป็นพี่น้องต่อดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่

คติพจน์: ด้วยการกระจายประกายของกระแสที่บริสุทธิ์และสูงส่งของลูกไปสู่โลก คือการกลายเป็นเพชรที่แท้จริง

*** โอม ขานติ ***